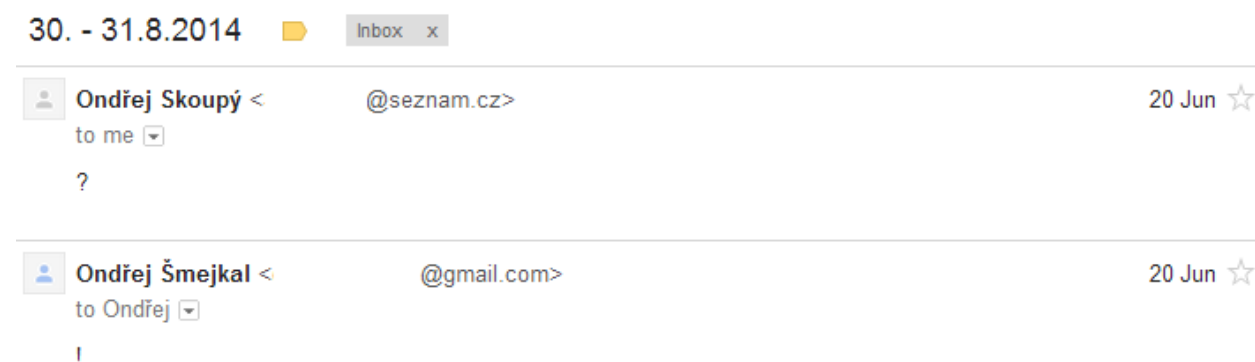

“Pojďme do toho, chlapi, Březová, jedem, od první minuty!” křičí brankář domácích. Je 14.00 a fotbalové utkání A2A - III. třídy mužů Březová nad Svitavou - Koclířov právě začalo. Ne tak Svíčky. Ty už jsou hodinu a čtyři minuty v plném proudu a tým ROFLCOPTER! se nachází... na jejich startu. Podruhé.

No ale od začátku. Na loňské Svíčky v zeleném dresu Roflcopterů vzpomínám jako na příjemný šifrovací zážitek, korunovaný chutí bronzové svíčkové na konci. Proto, když se mě Ondra úspornou formou zeptal, zda nemám zájem si hraní s ním a s Patchesem zopakovat, nijak jsem neváhal, viz níže screenshot e-mailové komunikace:

Další místa nám zaplnili Zdeněk a Marwin z Freezy Bee. Marwina jsme na soupisku zapsali až na poslední chvíli, což byl důmyslný psychologický trik: cílem bylo ranit těsně před hrou sebevědomí Přizdisráčů, které předtím [KučalIndex](#) pasoval na žhavé kandidáty na vítězství. Najednou jsme byli favorité my. “Nemám to moc rád, ale budiž. Někdy ty Svíčky vyhrát musíme,” glosoval to Ondra.

Protože roli favorita bereme zodpovědně, probíráme se před hrou možnými hinty z úvodní stránky. Nostalgicky si zavzpomínám na Organizátorskou (Svinskou) pržolu a přicházíme s řadou cenných postřehů, jako že čísla 96 a 128 obě patří do Totient Summatory Function, pokyn kolik stran má papír může hintovat vlastnosti Möbiovy pásky a sto čtyřicet pět sčítanců může mít jedinečně nějaká šílená úloha z Bezvíčku, kterou doufejme nebudeme potřebovat.

No a pak nastane den S a jedeme do Březové. Punkvou. Punkvami. Chro chro, České dráhy.

Hra nás zpočátku trochu mate. Startovní šifra odolává, po jejím otočení se krátce radujeme, že jsme našli zvířátko do bezvíčkové ZOO, než nám dojde, že ne, tak zkusíme udat netopýra alespoň kolemjdoucímu Síbovi, což taky nevyjde. Louskneme Brailla, a i když se nám zdá, že nám něco uniká, přesouváme se všichni ke hřbitovu. Tam na stojáka dáme čtyři z tanku a zbylé dvě startovní tajenky, takže najednou máme nějak moc míst, kam jít. Patches má nejvíc elánu, tak mu vybereme kapli svaté Anny, my ostatní se přesouváme do Palešína, ale cestou nás napadne to těžiště, tak vyzvedneme šifru od paní autofotografky a vrátíme se na start.

Březová dává gól, ale je z toho nějaká rozpačitá, hráči se ani nijak zvlášť neradují. My dáváme osmisměrku a taky jsme rozpačití. Něco je tu divného. Vyluštili jsme šifru, ale dost možná jsme ji luštit neměli, protože pochází z horšího řešení šifry předchozí. Jenže ty příklady z lepšího řešení nám nejdou. Nic naplat, balíme se, máme tři šifry k vyzvednutí v Palešíně či blízkém okolí. S Patchesem obcházíme svatého Leonida, mudrujeme nad divným upřesnítkem (asi 68 metrů? jak asi?), ale šifru ne a ne najít. Zdeněk u zřídélka vyzvedl stejná čísla, která už máme, takže vyvozujeme, že snad ani šifru najít nemusíme (dva body do Bezvíčku? Třeba je ani nebudeme potřebovat, žejo...), tak se vracíme k ostatním. Konečně přijde správný substituční nápad. Nenecháme se zlákat okénkem s točenou zmrzlinou (Trošečníci ano - kdyby tak věděli, že je ledová pochoutka právě připravila o průběžné vedení!) a stoupáme k Zrcadlům, kde už lehce nervózní Zbožák dumá, kde ty týmy jsou, co se s nimi mohlo stát.

Stoupání to bylo tak dlouhé, že jsme během něj pochopili celý substituční rámec v kótách, upřesnitkách, úvodních informacích a tak dále a předsevzali si, že na ta čísla si musíme dát pozor.

Domino a sušenky jsme vyluštili celkem obratem. Kalendář byl větší oříšek, ale tam se nám právě vyplatila příprava, díky které byl Marwin po objevení 145 sčítanců okamžitě odhodlán je sečíst. Přesun k Vepřové jeskyni jsme zvolili přímý, což nás zavedlo asi dvacet metrů kolmo nad ni. Zdeněk tam našel jakousi cestičku, o které tvrdil, že je v pohodě, jenže o Zdeňkovi jsme vám zapomněli říct, že leze po skalách a sem tam se při tom zraní a nevádí mu to. No, nakonec jsme k jeskyni nějak doklouzali.

Pod převisem jsme přečkali déšť, přišli na všechna důležitá pozorování v kurzívové šifře a nedokázali s nimi nic udělat (mimochodem, ten balastní text je výborný, zajímalo by mě, jak vznikl). Po hodině jsme se svatokrádežně rozhodli použít záchranný prvek nápovědy ke strategickému účelu, protože už jsme takoví.

Zjišťujeme, že název Nová hospoda byla jen falešná reklama.

Protože je nápověda spojena se slušnou procházkou, nevíme, jestli jsme třeba nepřišli o vedení ve hře. Nikoho však nepotkáváme ani na další šifře s oboustranným papírem, ani na další šifře s křížovkou, kde nám navíc volá Síba a zajímá se, kde jsme. Taková péče! Oplácíme to telefonátem o nápovědu, už méně strategickou, protože -0 (čti minus osm) bodů znamená, že turniket nebude krátký.

Peklo nás nezdrželo, následné hledání posedu v mlze trochu ano, ale reflexní pásy na šifrách fungovaly skvěle. Sesypávací braille taky padl, a tak míříme ke kurtům, udělat organizátorům trochu radosti.

Organizátoři nám uznají Rosničku a neuznají Soba ze Sobce. Zbývá tedy získat šest bodů. Patches dává logickou úlohu, kolektiv ve volném tempu vyřeší interaktivní, dva body získáme za čas, takže jsem to voskové koťátko celou dobu žmolal zbytečně (klobouk dolů před tím domečkem a šnekem, co na turniketu vyrobili jiní hráči!)

Dostáváme jedlou šifru, kde na rozloučenou pobavíme orgy neschopností poznat rohlík, a přesouváme se k hrázi k nejvypečenější šifře hry. Dvě intenzivně strávené hodiny se s ní pasujeme a při odchodu ze stanoviště mám pocit, že mi někdo vyždímal mozek (a to ještě nejtvrďší práci s rozmístěním abecedy odvedli Patches s Marwinem). Další šifry už jsou naštěstí milosrdnější. Škoda jen, že se vtipné kolektivní úlohy Grep či Peřej nedostaly do hry dříve, mezi více kolektivů.

Poslední šifra hry, poslední oficiální dvojstupňovka (s označenými kroky I a II, znáte z kalendáře), poslední kanadský žertík orgů: text ZAVOLEJTENAM a telefonní číslo. Luštit autorsky, snad bychom si byli jistější a méně bych do toho telefonu koktal. Ale je to správně, Síba v telefonu nám gratuluje, jsme v cíli hry. Favorit vyhrál, bookmakeři zívají nudou. Bez ohledu na naši celkovou zabahněnost nás organizátoři nakládají do auta a odvázejí zpět na kurty, kde se s nimi můžeme radovat, že hru někdo došel. Dostaneme svíčkovou, panáka, hru a dva diplomy (jeden ručně malovaný organizátorskými dětmi). Smíme dokonce dělat trochu ostudu, což se hodí, protože situace, kdy jste na tenise a volají vám Přizdisráči se svým kudrnatým frontmanem, se nemusí jen tak opakovat.

Přes všechny změny a netypičnosti byly Svíčky stále Svíčkami. Byly těžké, vtipné, trochu punkové, trochu svinské. Takové je máme rádi. Mějte je rádi taky!

Ondra Š.

P.S.: Ručně jsem naklikal trasu, kterou jsem během hry ušel: <http://mapy.cz/s/cAoB>

P.P.S.: Březová nad Svitavou porazila Koclířov vysoko 9:1. Gratulujeme!
<http://nv.fotbal.cz/domaci-souteze/kao/pardubicky/svitavy/souteze.asp?soutez=533A2A>